

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: SI-8Nt/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2723010166
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2023:2723010166.3

Uznesenie

Okresný súd Senica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Šimka a prísediacich Ing. Ľubica Kováriková a Mgr. Renáta Horváthová v trestnej veci odsúdeného S. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Mesto H., t.č. ÚVTOS Ilava pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, rozhodujúc o návrhu odsúdeného na obnovu konania, na verejnom zasadnutí dňa 16. októbra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného S. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom Mesto H., t.č. ÚVTOS Ilava na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/32/2014 zamietla, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený S. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/32/2014-273 zo dňa 29.10.2018, právoplatným dňa 03.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 5To/13/2019-383 zo dňa 03.10.2019 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, pričom mu súd uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. f) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Trnave uznesením sp.zn. 5To/13/2019-383 zo dňa 03.10.2019 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie odsúdeného.

Odsúdený podal dňa 11.05.2023 Okresnému súde Skalica návrh (pozn. už druhý návrh v poradí) na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/32/2014 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Svoj návrh v podstate odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní sp.zn. 4T/32/2014 neboli overené tvrdenia poškodeného U. I., ktorý v prípravnom konaní dňa 21.12.2013 označil konkrétnu osobu, ktorá bola prítomná v čase spáchania tohto skutku a to N. C.. Svedok poškodený U. I. vypovedal: „podozrenie na konkrétnu osobu nemám, ten hlavný agresor sa mi zdal, že vypadá ako N. C. z H.. Ostatných som nepoznal a ani sa mi na nikoho známeho nepodobali. Ten, čo ma napadol bol agresívny typ“. Spomínaný N. C. nebol v pôvodnom konaní vôbec vypočutý. Ďalej odsúdený svoj návrh odôvodnil tým, že barmanka z podniku Gladiátor by mohla vyvrátiť a dokázať tvrdenia A. J., ktorý tvrdí, že mal platiť a kupovať dvakrát Marlboro, jeden džús a platiť konkrétnou bankovkou, pritom stačilo prísť do podniku a informovať sa, či tam bol a či niečo kupoval. No toto sa vôbec neudialo. Ďalej návrh odôvodňuje tým, že svedok A. J. mal byť kvalifikovaný ako spolupáchateľ, pritom bol braný ako jediný svedok z piatich svedkov, ktorý ho usvedčuje z trestného činu lúpeže. OČTK sa však týmto vôbec nezaoberali, ani nezabezpečili kamerový záznam, odignorovali výpovede svedkov N. C. a barmanky. Odsúdenie sa zakladá na jednej scestnej výpovedi svedka A. J., ktorý mal byť spolupáchateľ. Dopustil sa len trestného činu výtržníctva na chránenej osobe. OČTK si riadne neoverili tvrdenia A. J.. Trest je neprimeraný, v minulosti sa nedopustil žiadneho trestného činu.

V pôvodnom konaní nebol vždy zastúpený právnikom a súd využil jeho neznalosť zákonov a odsúdil ho nespravodlivo.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením listinných dôkazov ich prečítaním tak, ako sú uvedené v zápisnici o verejnom zasadnutí, pričom strany prokurátor, odsúdený a obhajca nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Na verejnom zasadnutí odsúdený v rámci výsluchu uviedol, že na návrhu trvá, je mu ťažko uviesť nové skutočnosti, je si vedomý toho, že to čo v návrhu napísal, už bolo známe v pôvodnom konaní, ale uvádza nových svedkov a to K. Z.a, generálie nevie a K. C.. Títo dvaja svedkovia by mali vypovedať k tomu, kto poškodenému odcudzil peňaženku. Títo svedkovia mali byť prítomní pri tom skutku, keď sa to stalo. O prítomnosti K. Z. hovoril už v pôvodnom konaní a o tom, že tam mala byť prítomná K. C. sa dozvedel až neskôr, od kamaráta. Na otázku, či vie postoj K. C. k tomu, kto mal peňaženku zobrať uviedol, že nevie. Odsúdený nechcel ani uviesť meno kamaráta, ktorý mu mal o tejto svedkyni povedať. Následne uviedol, že ten kamarát to povedal jeho mame. Oni sa tak o tom rozprávali a mame povedal, že tam bola prítomná aj K. C.. On sa to dozvedel od mamy, že kamarát hovoril jeho matke, že tam mala byť prítomná aj K. C. a že mala vidieť, že peňaženku poškodenému mal zobrať A. J..

Obhajca uviedol, že sa pridriava skutočností uvedených v návrhu, poukazuje na dvoch svedkov K. Z. a K. C., ktorí sa mali nachádzať v čase spáchania skutku na mieste, o čom odsúdený minimálne pri svedkyni C. nemal vedomosť, keďže o nej sa dozvedel od jeho mamy, ktorej to mal povedať jeho blízky kamarát. Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania považuje za dôvodný.

Prokurátor žiadal návrh odsúdeného na obnovu konania zamietnuť. Má za to, že v prípravnom konaní bolo vypočutých viacero svedkov, ktorých výpoveď jednoznačne ustálila počet osôb, ktoré sa nachádzali na mieste činu a žiadna z týchto osôb neoznačila ako prítomnú K. C. a K. Z., majú za to, že ide o vymyslenú skutočnosť zo strany odsúdeného, navyše jeho protiprávna činnosť bola odsúdenému jednoznačne dokázaná vykonaným dokazovaním.

Z pripojeného spisu 8Nt/10/2020 mal súd preukázané, že odsúdený už raz podal návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/32/2014 a to dňa 25.02.2020 (č.l. 1), doplnený dňa 21.07.2020 (č.l. 12) a doplnený na verejnom zasadnutí dňa 19.10.2020 (č.l. 25), ktorý odôvodnil tým, že súd v pôvodnom konaní nebral do úvahy výpovede svedkov N. Č. a A. J.. Je nevinný, trvá na tom, že peňaženku poškodenému odcudzil A. J., počas jeho fyzického konfliktu s poškodeným. Súd nebral do úvahy, že poškodený neoznačil priamo jeho ako osobu, ktorá mu peňaženku odcudzila. Dopustil sa len prečinu výtržníctva. Namietal tiež výšku uloženého trestu. Ďalej svoj návrh odôvodnil tým, že poškodený U. I. vypovedal dňa 21.12.2013: „podozrenie na konkrétnu osobu nemám, ten hlavný agresor sa mi zdal, že vypadá ako N. C. z Holíča. Ostatných som nepoznal, ani sa mi na nikoho známeho nepodobali. Ten, čo ma napadol bol agresívny typ“. Okresný súd Skalica uznesením sp.zn. 8Nt/10/2020-28 zo dňa 19.10.2020 zamietol návrh na obnovu konania, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2020.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 TP <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523P394'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil

pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997 <aspi://module='JUD'&link='JUD30424SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988 <aspi://module='JUD'&link='JUD3286SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997 <aspi://module='JUD'&link='JUD30424SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Po oboznámení sa s dôvodmi uvádzanými ako v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania, tak aj pri výsluchu odsúdeného súd zistil, že návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné vyhovieť, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že odsúdený podal už v poradí druhý návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/32/2014, pričom niektoré skutočnosti a dôkazy, ktoré uvádza odsúdený vo svojom druhom návrhu na povolenie obnovy konania sú tie isté, ktoré uvádzal i vo svojom prvom návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý mu bol už právoplatne zamietnutý uznesením Okresného súdu Skalica sp.zn. 8Nt/10/2020-28 zo dňa 19.10.2020, právoplatným dňa 19.10.2020. Odsúdený dôvodí svoj terajší návrh tým, že v pôvodnom konaní nebola overená výpoveď poškodeného U. I., ktorý mal pri výpovedi zo dňa 21.12.2013 uviesť, že „podozrenie na konkrétnu osobu nemám, ten hlavný agresor sa mi zdal, že vypadá O. N. C. z Holíča. Ostatných som nepoznal, ani sa mi na nikoho známeho nepodobali. Ten čo ma napadol bol agresívny typ“. V tejto časti je jeho návrh len opakovaným návrhom na povolenie obnovy (§ 402 ods. 2 Trestného poriadku), pričom súd by tomuto dôvodu nemusel venovať žiadnu pozornosť. Napriek tomu súd poznamenáva, že sa nejdená o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, nakoľko táto skutočnosť či dôkaz bola obsahom spisu sp.zn. 4T/32/2014 (č.l. 12).

To, ako svedok poškodený U. I. vypovedal v prípravnom konaní dňa 21.12.2023, bolo predsa v pôvodnom konaní všetkým známe. Napokon aj samotný odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že to čo napísal v návrhu, už bolo známe v pôvodnom konaní.

Odsúdený dôvodí svoj terajší návrh ďalej tým, že v pôvodnom konaní nebola vypočutá barmanka z podniku Gladiátor, ktorá mohla vyvrátiť tvrdenia A. J., ktorý tvrdí, že mal platiť a kupovať dvakrát Marlboro, jeden džús a platiť konkrétnou bankovkou, pritom stačilo prísť do podniku a informovať sa, či tam bol a či niečo kupoval. Tiež, že nebol zabezpečený kamerový záznam. Odsúdený neuviedol, ani len o ktorú konkrétnu osobu sa jedná, pričom skutočnosti, kto, čo a čím platil po spáchaní skutku v bare v roku 2013 sú irelevantné. Skutok sa ani len neodohral v bare Gladiátor. Napriek tomu opäť súd uvádza, že ani v tejto časti sa nejdená o nové skutočnosti skôr neznáme, pričom súd opäť poukazuje na obsah spisu sp.zn. 4T/32/2014, kedy už v prípravnom konaní bolo aj samotným odsúdeným uvádzané, že po spáchaní skutku išli do baru Gladiátor, bolo uvádzané, kto čo kupoval, rovnako tak uvádzali aj jednotliví svedkovia pri svojich výpovediach. Naviac súd poukazuje aj na obsah spisu sp.zn. 4T/32/2014 (č.l. 56), pričom je zrejmé, že sa nejdená o nové skutočnosti skôr neznáme, kedy mohli strany v pôvodnom konaní reagovať na skutočnosti tam uvedené, napr. aj návrhom na výsluch tejto osoby. Súd pripomína, že za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523P394'&ucin-k-dni='30.12.9999'>nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997 <aspi://module='JUD'&link='JUD30424SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Odsúdený ďalej doplnil dôvody svojho návrhu až na verejnom zasadnutí, pričom dôvodí tým, že na mieste činu sa mali údajne nachádzať aj osoby K. Z. a K. C., ktorí by mohli vypovedať k tomu, kto odcudzil poškodenému peňaženku.

Pokiaľ ide osobu K. Z. súd opäť poukazuje na obsah spisu sp.zn. 4T/32/2014 (č.l. 6, 268, 280, 286) z ktorého je zrejmé, že sa nejdená o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Odsúdený

navrhoval v pôvodnom konaní vypočúť ako svedka K. Z., tvrdiac, že sa nachádzal na mieste činu v čase spáchania skutku. Súd podľa § 273 ods. 2 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom K. Z. (č.l. 268). Z rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/32/2014-273 zo dňa 29.10.2018 (str. 8 rozsudku) vyplýva, že súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom K. Z., nakoľko nebol prítomný pri spáchaní skutku, čo vyplývalo z výpovedí svedkov. Túto okolnosť odsúdený následne použil aj pri odvolaní, ktoré mu bolo zamietnuté. Teda súd sa už týmito skutočnosťami tvrdenými odsúdeným v pôvodnom konaní zaoberal a vysporiadal. Napokon aj samotný odsúdený uviedol na verejnom zasadnutí, že o prítomnosti tohto svedka na mieste činu hovoril už v pôvodnom konaní. Teda nejdená sa o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme.

Pokiaľ ide osobu K. C., odsúdený uviedol, že o jej prítomnosti na mieste činu sa dozvedel až neskôr, od kamaráta. Na otázku, či vie postoj K. C. k tomu, kto mal peňaženku zobrať uviedol, že nevie. Odsúdený nechcel ani uviesť meno kamaráta, ktorý mu mal o tejto svedkyňi povedať. Následne uviedol, že sa to dozvedel od svojej mamy, ktorej to mal povedať ten kamarát, povedal jej, že tam bola prítomná aj K. C. a že mala vidieť, že peňaženku poškodenému mal zobrať A. J.. Súd uvádza, že odsúdený ani len nechcel uviesť meno kamaráta, ktorý mal údajne takúto skutočnosť uviesť jeho matke. Odsúdený ani len nenavrhol vypočúť tohto svojho kamaráta, ani svoju matku a ani K. C.. Súd po vykonaní dokazovania sa spýtal strán, či majú návrhy na doplnenie dokazovania, pričom boli bez návrhov na doplnenie dokazovania. Súd len poznamenáva, že strany (prokurátor ani obhajoba) nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a preto súd rešpektujúc prejavenu vôľu strán vyhlásil dokazovanie za skončené. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. januára 2014, sp.zn. 2Tdo 1/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2014 pod č. 116). Tvrdenia odsúdeného o údajnej prítomnosti ďalšej osoby pri spáchaní skutku, ktorá mala údajne vidieť, že peňaženku zobrať A. J., sú ničím a nikým nepotvrdené skutočnosti. Navyše súd poznamenáva, že v pôvodnom konaní bol jednoznačne ustálený okruh prítomných osôb, všetky prítomné osoby boli stotožnené a viackrát vo veci vypočuté. Žiaden z prítomných svedkov ani pri jednej výpovedi v pôvodnom konaní, ani len náznakom nenaznačil, že by bola prítomná pri spáchaní skutku ešte nejaká iná, pre nich neznáma osoba, o ktorej totožnosti, by sa súd dozvedel až teraz. Rovnako tak nie je pravdivé, že výpoveď svedka A. J. bola jediným usvedčujúcim dôkazom. Súd len okrajovo poznamenáva a dáva do pozornosti, že dôkazy, ktoré boli rozhodujúcimi pre uznanie viny odsúdeného pokiaľ ide o odcudzenie peňaženky poškodenému, súd v pôvodnom konaní vysvetlil na str. 8 rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/32/2014-273 zo dňa 29.10.2018, ako aj na str. 4 a 5 uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 5To/13/2019-383 zo dňa 3.10.2019. Navyše dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04 <aspi://module='JUD'&link='JUD32378SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04 <aspi://module='JUD'&link='JUD32452SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Ďalšie dôvody uvádzané odsúdeným na povolenie obnovy konania, že OČTK si riadne neoverili tvrdenia A. J., namietanie právnej kvalifikácie, namietanie výšky trestu, že nebol v pôvodnom konaní vždy zastúpený obhajcom, že súd využil jeho neznalosť zákonov a odsúdil ho nespravodlivo, sú pre povolenie obnovy konania absolútne irelevantnými. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízný princíp, teda na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmavať procesný postup súdu v pôvodnom konaní, ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní.

Vo veci teda nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, preto sú návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

Zároveň súd pripomína, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008).

Súd na záver uvádza, že návrh odsúdeného neodmietol ako opakovaný návrh (§ 402 ods. 2 Trestného poriadku), ale jeho návrh po prejednaní na verejnom zasadnutí zamietol, keďže popri opakovaných skutočnostiach a dôkazoch uplatnených už v prvom návrhu, obsahoval aj také skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené v predošlom návrhu na povolenie obnovy konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Okresného súdu Senica pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.